

РЕШЕНИЕ

№ 229

гр. София, 14.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10579** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по касационна жалба на И. Л. С. срещу Решение № 20216118 от 05.10.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав по НАХД №7691/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 464р-4073/12.05.2020 г., издадено от директора на СДВР, с което на касатора на основание чл.209а, ал.4 от Закона за здравето (ЗЗдр), е наложена глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 209а, ал.1 вр. чл. 63, ал.1 ЗЗдр вр. т.9 от Заповед № РД-01-197/11.04.2020 г., вр. заповед № РД-01-124/13.03.2020 г. на Министъра на здравеопазването.

Касаторът навежда доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. Твърди се, че същото е постановено при неизяснена фактическа обстановка и в противоречие с целия доказателствен материал. Сочи се, че има несъответствие между словесното описание на нарушението и неговата цифрова квалификация. Моли се за отмяна на решението и на НП, алтернативно делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав. Претендират се разноски.

Ответникът - СДВР не изпраща представител в съдебно заседание. Депозирани са писмени бележки, в които се споделят мотивите на оспореното съдебно решение.

Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно.

На 18.04.2020 г., около 13:40 часа в [населено място], на [улица], касаторът се намирал на открито обществено място и не е поставил защитна маска на лицето си или друго средство, покриващо носа и устата му в условията на обявено в Република България извънредно положение с Решение от 13.3.2020г. на Народното събрание.

С оглед на тези обстоятелства младши инспектор М. съставил АУАН № 996422 от 18.04.2020 г. на И. Л. С. за извършено нарушение на чл. 209а, ал.1 от ЗЗдр. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и процесното наказателно постановление.

За да постанови решението си, въззивният съд е обосновал извод, че събраните по делото доказателства установяват по несъмнен начин извършването от обективна страна на нарушението по чл.209а, ал.1 от ЗЗдр.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от Закона за здравето (Изм. и доп. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., доп., бр. 23 от 2020 г., в сила от 14.03.2020 г., бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г., изм., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.), при непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите от епидемично разпространение на заразна болест по чл. 61, ал. 1, с цел защита и опазване живота и здравето на гражданите, се обявява извънредна епидемична обстановка. В ал. 3 са предвидени хипотези на непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите. Ал. 4 предоставя правомощие на министъра на здравеопазването да въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област, при обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1.

Със заповед № РД-01-124 от 13.03.2020 г. на министъра на здравеопазването, в сила от 13.03.2020 г., изменяна многократно и отменена със заповед № рд-01-263 от 14.05.2020 г., в сила от 14.05.2020 г., са въведени противоепидемични мерки на територията на Република България до 13.05.2020 г., във връзка с епидемичната обстановка, създадена от разпространението на COVID-19 на територията на страната и обявеното с Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание на Република България извънредно положение и препоръки на Националния оперативен щаб.

Със заповед № РД-01-197 от 11.04.2020 г. на МЗ в сила от 12.04.2020 г. до 13.05.2020 г. включително, изм. - заповед № рд-01-236 от 24.04.2020 г., отм. със заповед № рд-01-263 от 14.05.2020 г., в сила от 14.05.2020 г., е допълнена № РД-01-124 от 13.03.2020 г., изм. и доп. със Заповед № РД-01-131 от 17.03.2020 г., Заповед № РД-01-139 от 19.03.2020 г., Заповед № РД-01-144 от 22.03.2020 г., Заповед № РД-01-154 от 26.03.2020 г., Заповед № РД-01-168 от 30.03.2020 г., Заповед № РД-01-169 от 31.03.2020 г., Заповед № РД-01-172 от 02.04.2020 г. и Заповед № РД-01-195/10.04.2020 г. (отм.), като е въведена нова противоепидемична мярка с т. 9, като се създава задължение за всички лица, когато се намират в закрити или на открити обществени места (в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, търговски обекти, паркове, църкви, манастири, храмове, зали, улици, автобусни

спирки и др.) да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата (в т. ч. кърпа, шал и др.).

Санкционната разпоредба на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето (Нов – ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г., бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) предвижда, че който наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение – от 1000 до 2000 лв..

Безспорно се установи, че на посоченото време и място на открито обществено място - [улица] [населено място], касаторът не е изпълнил въведената от МЗ противоепидемична мярка по време на въведената извънредна епидемична обстановка, а именно не е изпълнил задължението да има поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата.

Съдът счита, че както при съставянето на АУАН, така и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. АУАН, въз основа, на който е постановено обжалваното НП, също е в съответствие със законовите изисквания. Както АУАН, така и НП, съдържат установените в ЗАНН реквизити за редовността им, а направеното в тях фактическо описание на нарушението е пълно и ясно, и съответства на посочената като нарушена законова разпоредба, като пълно и точно е описана нарушената противоепидемична мярка и с кои ПНА – конкретните заповеди на МЗ е въведена. Констатираното и в следствие санкционирано нарушение се доказва от обективна и субективна страна.

Съдът счита, че извършеното от С. деяние не представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Извършеното нарушение е застрашило здравето на потенциално неограничен кръг лица, поради което следва да се приеме, че обществената опасност в случая се отличава с достатъчен интензитет, за са се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 т 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06 г./.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20216118 от 05.10.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 7691/2020 г.

ОСЪЖДА И. Л. С., да заплати на СДВР, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :